

ИСТОРИЯ НА АДВЕНТНИТЕ ДОКТРИНИ

Паметникът Legacy of Leadership ("Наследството на водачеството") изобразява историята на адвентната църква.

Еднакви ли е вярата на всички адвентисти?

ДОКТРИНИТЕ И ЕДИНСТВОТО НА ЦЪРКВАТА

Съкровено желание на нашия Господ Исус Христос по отношение на Неговите последователи е: „Да бъдат всички едно,... за да повярва светът, че Ти си Ме пратил!“ (Йоан 17:21) Подобно е и желанието на ап. Павел: „Моля ви да се обхождате достойно на призиванието, към което бяхте призвани,... като... се стараете в свързката на мира да опазите единството в Духа. Има едно тяло и един Дух,... един Господ, една вяра, едно кръщение, един Бог и Отец на всички, Който е над всички, чрез всички и във всички.“ (Ефес. 4:1-6)

На пръв поглед въпросът за доктриналното единство като че ли

се подразбира от само себе си. Който приема доктрините на църквата от своя страна, бива приет за неин член; който ги отхвърля, я напуска. И така всички нейни членове би трябвало да са единни в разбирането си относно доктрините. Да, но въпросът не може да се разглежда толкова опростено.

ространява по този начин личните си възгледи и мнения.“ (Църковен наръчник, XVI издание, стр. 243)

Фактически този съвет се дава не за да заглуши мислите на когото и да било, а за да даде възможност да се задвижи процедура, която да открие пътя към евентуалното възприемане на личното мнение, ако то е библейско, от цялата църква.

Ако някой действително е достигнал до ново, по-правилно разбира-

ва тя може да бъде представена и от амвона.

Процедурата

Църквата, преживяла периода на формиране на отличителните адвентни доктрини до началото на XX век, изградила към края на 20-те години на века централизирана организация и укрепила теологически, трябвало да приеме предизвикателството на фундаментализма (1920 - 1956 г.) и да се справи с вътрешното те-

почтеността на всички преводачи и издатели на Божието Слово. При използването на различните преводи те в много голяма степен взаимно се обогатяват и допълват.

От върховните авторитети в църквата на първо място стоят решенията на сесиите на Генералната конференция. Такъв върховен авторитет носят например "Основните вярвания" и "Църковният наръчник", които се потвърждават само на този най-висок форум.

Следва съветът на Генералната конференция, който стои начело на църквата между две нейни сесии. Авторитета на Съвета на ГК носят например официалните изявления на църквата по различни въпроси - около 55 на брой.

На следващото ниво авторитет стоят различните отдели на съвета на ГК, които са специализирани в разнообразни направления и се подпомагат понякога от голям брой експерти и специални институти (които не са образователни заведения). Можем да избро-

ментар" (вече в 12 тома).

По-нататък трябва да познаваме творчеството поне на няколко признати адвентни учени, като покойните Герхард Хазел, Зигфрид Хорн и пр., да познаваме произведените на пионерите на църквата - Джоузеф Бейтс, Джеймс Уайт, Джон Андриус, Юрая Смит, особено на Елн Уайт (без да се ангажираме да определяме, че нейното ниво на авторитет се намира точно тук) и т. н.

Второто правило е:

Да се придържаме към правилата за лична отговорност, когато в резултат от своите изследвания или разсъждения достигнем до заключения, различни от общоприетите, като спазваме процедурите, описани в трите официални документа: глава 17 от Църковния наръчник (която цитирахме по-напред), Документа за теологичната и Документа за академичната свобода в църквата (*Document One: A Statement on Theological and Academic Freedom, Document Two: Academic Freedom in Seventh-day Adventist Institutions of Higher Education*), гласуван на сесия на ГК през 1987 г. Те могат да се намерят на адреса на главния сайт на ЦАСД: <http://www.adventist.org/beliefs>.

Документът за теологическата свобода в църквата гласи: "Теологическата истина се утвърждава от изследването и потвърждението на общността. Едно лице може да стимулира общността да проучи даден въпрос, но само Божият народ и църквата като цяло може да решат в светлината на Писанието кое е истина и кое не.

Ако един проповедник публикува гледна точка, която би застрашила единството на църковното тяло, това би било безотговорно използване от неговата страна на дадената му свобода." В документа за академичната свобода се казва: "От църковните водачи се очаква да развиват атмосфера на християнска сърдечност, при която ученият няма да се чувства застрашен, ако откритията му се различават от традиционните възгледи."

Както засегнахме това в предните броеве на вестника, всички характерни адвентни доктрини са изключително навременен "пакет" от средства, които помагат на църквата да посрещне предизвикателствата, породени от времето и обстановката на последните дни. И като виждаме как Бог ни е водил в миналото, сме уверени, че Той ще води Своя народ и за напред и ще завърши делото Си.

Димитър Александров
Край на поредицата

Защо има различия?

Проблемът се състои в това, че първоизточниците на нашите познания за Бога не са възникнали като последица от човешка изследователска дейност; те не са постижения, резултат от изследвания, извършени от човешки умове, в човешки дискуссионни клубове или на академични симпозиуми. Всичко изброено има своето място в теологията, но не това е първоизточникът. Той е Божественото откровение, и то такова, каквото в наши дни е вече дадено в Священото Писание. От него нататък следват тълкуванията, формулировките, систематизирането и т. н. Всичко, следващо след първоизточника, дори най-гениалните прозрения, дори пророческите откровения, дори вестите на ангелите от небето, трябва да се равняват по Библията (Исая 8:20, Гал. 1:8).

Едно основно "учение"

В този ред на мисли виждаме защо ЦАСД винаги е смятала, че тя няма свое собствено верую, и е обявявала, че нейното кредо е Библията. Това трябва да се разбира именно в смисъла на казаното по-горе. То е било подчертавано винаги, когато адвентистите са отговаряли на въпроса: "В какво вярваме ние?"

Още през 1853 г. Джеймс Уайт, като редактор на *Ривю енд Хералд*, отговаря на едно запитване от страна на баптист от седмия ден, свързано с това, че "ние... сме сбрани заедно от... различни деноминации, като поддържаме различни възгледи по някои предмети; но... всички партийни чувства са забравени с помощта на *никое друго кредо освен чрез Словото на Бога...*" (Джеймс Уайт, "Ривю енд Хералд", 11 август, 1853 г.)

През 1854 г. се появява първият списък на водещите доктрини на новата общност, като №1 в него гласи така: "Библията и само Библията е правилото за вярата и дълга." ("Ривю енд Хералд", всички броеве от 15 август до 19 декември 1854 г., стр. 1)

При подготовката на новия списък от 27 основни вярвания през 1980 г.

предварителният текст, заедно с предложенията, получени от световните полета, били изпратени на делегатите шест седмици преди сесията на Генералната конференция. Изявлението било широко обсъдено на самата сесия и накрая одобрено от делегатите. То е публикувано в *Църковния наръчник и Годишника*. В неговото въведение, така както е публикувано в *Годишника* от 1994 г. (стр. 5-8), се казва:

"Адвентистите от седмия ден приемат Библията като свое единствено кредо и смятат, че известни основни вярвания представляват учението на Священите Писания. Тези вярвания, както са изложени тук, съставляват разбирането на църквата и изразяват ученията на Священото Писание. Преработка на изявленията може да се извършва на сесия на Генералната конференция, когато църквата е водена от Святия Дух към по-пълно разбиране на библейската истина или пък намира по-добър език, чрез който да изрази учението на Божието свято Слово."

Противоречието свобода - единство

В *Църковния наръчник* се казва: "Библията е един рудник от истина... Нека никой не мисли, че няма какво повече да научи... Трябва да се дълбае по-дълбоко и по-дълбоко в рудника и резултатът ще бъде откриване на чудно съкровище... Нови светлини ще проблясват от Божието Слово... Нека никой не стига до убеждението, че няма вече истини за откриване." (*Църковен наръчник*, XVI издание, стр. 243, 244)

Така всеки вярващ е насърчен да изследва лично Библията, но от това като че ли произлиза едно противоречие - между изискването за единство и споменатото право на всеки вярващ, тъй като личното становище може да се различава от общоприетото.

Затова, от друга страна, ни е даден съветът: "Никой проповедник, църковен старейшина или който и да е друг няма право да използва амвона като форум за защита на спорни точки от учението или процедурите. Църквата не предоставя никому правото да разп-

Църквата РМС - Pioneer Memorial Church играе незаменима роля в живота на може би най-известния днес адвентен университет - Andrews University

не на някое учение, това със сигурност не е само негово лично постижение, а се дължи на факта, че цялото небе е помогнало на такъв човек. Ако се придържаме към Словото, което е от Отца, ако чрез молитва и посвещение дадем място на Святия Дух, Той ще ни научи на всичко; и ако чрез послухание и подражаване на Христос съхраним мира и единството, тогава нашите изследвания ще бъдат благословени отгоре и ще бъдат полезни както за нас, така на цялата църква. Тогава няма да ни тежи и пътят на процедурата, преминаваща от нашето ниво през различните междинни до сесията на Генералната конференция, където въпросът трябва да намери своето окончателно потвърждение. И когато новата идея получи колективно потвърждение, тога-

ологическо напрежение (1956 - 1990 г.). Днес имаме ясно посочени процедури и правила за доктринално единство.

Първото правило се изразява в следното:

Да проповядваме от амвона (естествено и в съботно-училищните групи и изобщо навсякъде) само общоприетите от църквата възгледи, основани на Библията, без да засягаме спорни въпроси.

За да проповядва и доразвива доктриналната система на църквата, човек трябва преди всичко да бъде основно запознат с нея. И тук възниква един много важен практически проблем: къде да търсим колективното мнение на църквата?

На първо място, разбира се, стои източникът на Библията. Адвентната църква има доверие в

им:
Института за изследване на Библията (biblicalresearch.gc.adventist.org),

Отдела за наследство на Елн Уайт (www.whiteestate.org),
Института за геологически изследвания (www.grisda.org),
Отдел Съботно училище/ лично служение

(absq.adventist.org и www.ssnet.org).

Освен техните публикации трябва да споменем църковните списания "Ривю енд Хералд", "Министри", "Знамения на времето", библейските уроци. И още: колективни трудове, издавани от Пастирския отдел на съвета на ГК или от Института за изследване на Библията - "Въпросите на доктрината", "Адвентистите от седмия ден вярват", "Адвентен Библейски ко-